

Erkenning voor bijzondere waarde van holle wegen

De holle weg bij Bruisterbosch wordt uiteindelijk toch niet verhard. Zo'n holle weg is te waardevol. En dat geldt meteen ook voor alle andere holle wegen.

door **René Willems**

In Bruisterbosch is dinsdagavond waarschijnlijk een klein feestje gevierd. Maandenlang hebben de bewoners van het gehucht bij Margraten gevochten tegen het verharding van de Wijnweg. En niet voor niets, want ze krijgen hun zin. De holle weg blijft zoals die is: een holle weg.

De gemeente Eijsden-Margraten wilde de holle weg beter berijdbaar maken voor fietsers door er een mooi laagje asfalt overheen te leggen. Dat stuitte op massaal verzet bij de inwoners van Bruisterbosch en Termaar, die absoluut geen 'snelweg voor fietsers' in hun achtertuin willen. Het protestfilmpje op Facebook werd liefst 77.000 keer bekeken, zegt Lenny Gelissen van het actiecomité Tegen zinloos asfalt.

Geschrokken van zo veel weerstand kwam wethouder Armand Opreij al vlug met een aangepast plan: geen asfalt, maar een halfverharding van kiezel, verstevigd met een schep cement. Maar ook dat viel in Bruisterbosch niet in goede aarde. Verharding is verharding, concludeerde het actiecomité, en in die zin is cement net zo verkeerd als asfalt.

De plannen van de wethouder - ongetwijfeld goed bedoeld - kregen begin deze week de genadeklap. Die werd uitgedeeld door de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, een instelling die onder meer wat taken van de vroegere dienst Landelijk Gebied heeft overgenomen. Met het verharding van de holle weg zou de gemeente wel eens de strenge Flora- en Faunawet kunnen overtreden, waarschuwde de dienst.

De brief van de dienst, die rea-

geerde op een verzoek tot handhaving van de Dassenwerkgroep Limburg, had betrekking op het asfalteren van de Wijnweg. Loos alarm dus, concludeerde Opreij, „want we gaan dus helemaal niet asfalteren”. Maar al snel bleek dat ook het aanbrengen van een halfverharding risico's met zich meebrengt voor de dassenburchten langs de holle weg. Wat voor de dienst aanleiding zou kunnen zijn om de werkzaamheden straks stil te leggen.

Voor dat perspectief schrikte de politiek in Eijsden-Margraten uiteindelijk toch terug. Het CDA bleef echter als één man achter zijn wethouder staan en hield onverkort vast aan het verharding van, zoals raadslid Peter Hendriks het formuleerde, 'de slagader van ons uitgebreide fietsnetwerk'.

Maar de coalitiepartners PvdA en PGE-M durfden de gok niet aan. Zij stemden samen met de bijna complete oppositie - alleen VVD'er Jack Lemmerlijn ging mee met het CDA - tegen het verharding van de Wijnweg. Daarmee was het plan van tafel.

Gejuich op de publieke tribune, die helemaal vol zat met inwoners van Bruisterbosch en Termaar. De actievoerders hadden hun zin: de Wijnweg blijft vooralsnog een holle weg, zo'n landschappelijke parel waarvoor toeristen nog altijd graag naar Zuid-Limburg komen.

Maar het verrassende besluit van de gemeenteraad reikt verder dan Bruisterbosch en Termaar. Met deze beslissing spreekt de raad meteen ook zijn erkenning uit voor de bijzondere betekenis van holle wegen in het buitengebied.

► **Inwoners Bruisterbosch begroeten besluit om holle weg niet te verharding met opgelucht applaus.**

► **Protestfilmpje tegen asfalteren van Wijnweg is op Facebook reeds 77.000 keer bekeken.**